

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

GOOD LUCK, spol. s r. o., IČO 496 12 298
sídlem Toužimská 588/70, Kbely, 197 00 Praha 9

proti
žalovanému:

Ministerstvo průmyslu a obchodu
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 12. 4. 2022, č. j. MPO 23922/22/21200/01000

takto:

- I. Rozhodnutí mistra průmyslu a obchodu ze dne 12. 4. 2022, č. j. MPO 23922/22/21200/01000, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný odmítl rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 7. 2021 č. j. MPO 295490/21/61400, kterým bylo rozhodnuto dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), o odnětí dotace poskytnuté žalobkyni ve výši 19 559 287,80 Kč z důvodu, že po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly neúplné a nepravdivé, a žalobkyni byla uložena povinnost vyplacenou dotaci v plné výši vrátit.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobkyně v podané žalobě předně shrnuje průběh správního řízení v obou stupních. K samotným žalobním námitkám žalobkyně uvádí, že je dle jejího přesvědčení napadené rozhodnutí nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné.
3. Žalobkyně odkazuje na článek 2 odst. 2 Přílohy I. nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. 6. 2014 (dále jen „nařízení Komise“), článek 3 odst. 1, 2 a 3 Přílohy I. nařízení Komise a uvádí, že je žalovaný přesvědčen, že žalobkyně měla v prohlášení k žádosti o podporu *de minimis* vedle společností Kroupa Group a.s. a Kompostárna Kojetice s.r.o. uvést rovněž propojené podniky s vlastníkem společnosti žalobkyně jakožto žadatelky o dotaci prostřednictvím fyzické osoby či skupiny FO jednajících společně, kterými jsou dle názoru žalovaného např. Josef Kroupa, Martin Kroupa – autodoprava spol. s.r.o., VITOstav s.r.o., Likvidace bioodpadu s.r.o. a další. Dle názoru žalobkyně však měl skutečnosti, na základě kterých dospěl k závěru, že jsou tyto subjekty propojenými podniky ve vztahu k žalobkyni, žalovaný v napadeném rozhodnutí (resp. v rozhodnutí o odnětí dotace) uvést. Tím, že v rozhodnutích tyto skutečnosti neuvedl, zatížil svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
4. Žalobkyně odkazuje např. na rozsudek Soudního dvora ve věci C-110/13 ze dne 27. 2. 2014 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2022, č. j. 18 A 110/2021-65 a je přesvědčena, že žádná z osob vyjmenovaných žalovaným v napadeném rozhodnutí nespĺňuje podmínky pro označení kterékoliv z těchto osob jako propojeného podniku. Uvádí i některé konkrétní skutečnosti, které mají u jednotlivých osob potvrzovat, že nejsou propojenými podniky. Nadto byla žalobkyně žalovaným telefonicky ujištěna, že žádné jiné osoby než společnost Kroupa Group a.s. a Kompostárna Kojetice s.r.o. není třeba do přílohy uvádět.
5. Žalobkyně dále uvádí, že v důsledku opakovaných ujištění ze strany žalovaného o správnosti a úplnosti údajů vztahujících se k otázce statutu žalobkyně jako malého podniku a následně i v důsledku několikastupňového hodnocení žádosti žalobkyně o dotaci ze strany pověřených zaměstnanců žalovaného, v rámci kterého byla žádost

žalobkyně o dotaci vyhodnocena ve všech aspektech kladně a doporučena k financování, byla žalobkyně v dobré víře v zákonné poskytnutí dotace na základě příslušného rozhodnutí žalovaného o poskytnutí dotace žalobkyni.

6. Žalobkyně má za to, že žalovaný zřejmě v rámci rekontroly vycházel z podkladů s výkladem k otázce posuzování statutu malého podniku, které vznikly až po podání žádosti o dotaci ze strany žalobkyně a rovněž po poskytnutí a vyplacení dotace žalobkyni příslušným rozhodnutím žalovaného, což je dle názoru žalobkyně patrné jednak z odůvodnění rozhodnutí o odnětí dotace a rovněž z dat uvedených u souborů zveřejněných k příslušnému operačnímu programu ve vztahu k otázce statutu malých a středních podniků, jejichž přehled žalobkyně přikládá a z něž je patrné, že tyto soubory vznikly až po podání žádosti o dotaci a poskytnutí dotace žalobkyni. V té souvislosti žalobkyně znovu uvádí, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že na začátku předmětného operačního programu, ze kterého byla žalobkyni dotace poskytnuta, neověřoval úplnost a pravdivost údajů uvedených žadateli v žádostech o dotaci a spoléhal na jejich pravdivost a úplnost. To dle názoru žalobkyně svědčí o nedbalém přístupu žalovaného k poskytování dotací žadatelům. Zdůrazňuje také, že byl žalovaný povinen provést kontrolu formálních náležitostí žádosti o dotaci, kritérií přijatelnosti žádosti o dotaci a dále věcné hodnocení.
7. Žalobkyně tedy shrnuje, že pokud žalovaný tvrdí, že údaje uváděné žadateli v žádostech o dotaci neověřoval, potvrzuje tato skutečnost závěry, že žalovaný nepřistupoval k hodnocení podaných žádostí a poskytování dotací zodpovědně, což však nemůže jít k tíži žalobkyně ani ostatních žadatelů o dotaci, neboť žalobkyně i ostatní žadatelé o dotaci po vyhodnocení žádosti o dotaci a doporučení žádosti o dotaci k financování důvodně předpokládali a byli v dobré víře, že žalovaný v rámci hodnocení stanovených kritérií uvedené údaje ověřoval a doporučením žádosti o dotaci k financování potvrdil splnění všech podmínek, tj. včetně splnění statutu malého podniku. Dodává, že z hodnocení žádosti žalobkyně o dotaci je patrné, že žalovaný ve všech kritériích hodnocení uvedl, že žalobkyně dané kritérium splnila, a to i co se týče stavu žalobkyně jakožto žadatelky a jejího statutu jako tzv. MSP, a rovněž toho, že žalovaný při hodnocení nezjistil uvedení nepravdivých nebo neúplných údajů.
8. Žalobkyně je rovněž přesvědčena, že postup žalovaného spočívající v uplatnění pozdějších výkladů v otázce statutu malého podniku na žádost žalobkyně o dotaci je nepřípustný a nezákonný, neboť se jedná o retroaktivitu, která je v rozporu s požadavkem legitimního očekávání a právní jistoty, kdy žalovaný vyhodnocením žádosti žalobkyně o dotaci a jejím následným doporučením k financování poskytl žalobkyni jistotu, že veškeré podmínky byly ověřeny a splněny a že je žádost žalobkyně o dotaci způsobilá k financování.
9. Ve vztahu k požadavku legitimního očekávání a právní jistoty žalobkyně uvádí, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 15. 8. 2012 č. j. 1 Afs 15/2012-38) se lze legitimního očekávání ve vztahu k poskytnutí dotace domáhat v případě, že je příjemci dotace poskytnuto ze strany správního orgánu jakožto poskytovatele dotace konkrétní ujištění. V daném případě nelze mít dle názoru žalobkyně pochyb o tom, že žalovaný poskytl žalobkyni konkrétní ujištění o tom, že údaje uvedené v žádosti žalobkyně o dotaci jsou úplné a že tedy žalobkyně splňuje veškeré podmínky stanovení pro poskytnutí předmětné dotace. Žalobkyně uvádí, že tedy byla v dobré víře a legitimně očekávala, že po potvrzení a vyhodnocení žádosti žalobkyně o dotaci ze strany

žalovaného bude příslušná dotace žalobkyni poskytnuta a jako taková jí nebude následně odejmuta, když na straně žalobkyně nedošlo od podání žádosti o dotaci k žádným změnám ani k porušení jiných podmínek poskytnuté dotace. Dodává, že poskytnutí konkrétních ujištění ze strany žalovaného žalobkyni spočívalo zejména ve sděleních poskytnutých žalobkyni v rámci telefonické komunikace s pověřenými zaměstnanci žalovaného a také v tom, že žalovaný žalobkyni vyzval, aby do tabulky spřízněných firem vedle již uvedené společnosti Kroupa Group a.s. doplnila společnost Kompostárna Kojetice s.r.o., přičemž doplnění jiných subjektů či rodinných příslušníků Ing. Josefa Kroupy nebylo vyžadováno, a dále v tom, že žalobkyně byla žalovaným dne 4. 5. 2017 vyrozuměna o tom, že její žádost o dotaci splnila formální náležitosti a podmínky přijatelnosti, dále byla žalobkyně žalovaným dne 25. 5. 2017 vyrozuměna o tom, že její žádost o dotaci splnila podmínky věcného hodnocení a dne 10. 7. 2017 byla vyrozuměna o tom, že její žádost o dotaci byla doporučena k financování.

10. Žalobkyně je přesvědčena, že z její strany, resp. ze strany Ing. Josefa Kroupy jakožto jediného akcionáře a statutárního orgánu žalobkyně, nedochází ke sladování jednání s cílem uplatňovat vliv na rozhodnutí žádného z podniků, které žalovaný uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože nejsou naplněny podmínky pro označení podniků vymezených žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí jako podniků propojených s podnikem žalobkyně. Dodává, že ani žalovaný žádné takové konkrétní skutečnosti v odůvodnění napadeného rozhodnutí ani rozhodnutí o odnětí dotace nevynechal.
11. K tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a rozhodnutí o odnětí dotace pro nedostatek důvodů žalobkyně s odkazem na konstantní judikaturu (např. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006 č. j. 2 AS 37/2006-63 a rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005 č. j. 2 Afs 24/2005-44) uvádí, že pokud žalovaný rozhodl o odnětí dotace poskytnuté žalobkyni z důvodu, že její podnik nesplňuje podmínky pro udělení podpory pro malý podnik, je třeba, aby žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, jaká konkrétní kritéria podnik žalobkyně překročil a na základě jakých skutečností žalovaný k tomuto závěru dospěl, přičemž musí být nade vší pochybnost zřejmé, zda k překročení těchto kritérií došlo na základě propojení či partnerství s jinými podniky nebo zda tato kritéria překročil samotný podnik žalobkyně. Doplnuje, že v případě dovozování závěrů o překročení kritérií ve vztahu ke statutu malého podniku z důvodu propojenosti s jinými podniky je pak nezbytné v rozhodnutí uvést skutečnosti, o jaké propojené podniky se jedná a z jakých konkrétních důvodů lze dospět k závěru, že podniky tvoří hospodářskou jednotku. Samotná existence rodinných vazeb v rámci jednotlivých společností pak dle názoru žalobkyně nemůže sama o sobě být dostačující skutečností pro přijetí závěrů, že se jedná o propojené podniky. K tomu žalobkyně odkazuje např. na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2022 č. j. 18 A 110/2021-65 a ze dne 4. 5. 2022 č. j. 18 A 47/2021-35.
12. Z výše uvedeného je dle názoru žalobkyně jednoznačně patrné, že napadené rozhodnutí ani rozhodnutí o odnětí dotace nesplňují požadavky na odůvodnění rozhodnutí, když v odůvodnění těchto rozhodnutí absentují skutečnosti prokazující závěr, v jakých konkrétních kritériích a z jakých důvodů měla žalobkyně dle tvrzení žalovaného překročit limity pro malý podnik. Z uvedených důvodů má žalobkyně za to, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí o odnětí dotace jsou nepřezkoumatelnými rozhodnutími žalovaného pro nedostatek skutkových důvodů.

13. Nad rámec uvedeného žalobkyně dodává, že pokud by mělo být uvažováno o tom, že předmětná dotace neměla být žalobkyni poskytnuta z důvodu nesplnění podmínek statutu malého podniku, jedna se o pochybení žalovaného jakožto poskytovatele dotace, který i přes znalost veškerých skutečností rozhodných pro posouzení statutu žalobkyně jako malého podniku rozhodl o přiznání dotace a tuto dotaci vyplatil.
14. Žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2021 č. j. MPO 295490/21/61400 a aby uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnuje průběh správního řízení a uvádí, že rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno na základě žádosti žalobkyně o podporu, ke které vyplnila Prohlášení k žádosti o podporu bez *de minimis*, ze kterého vyplývalo, že je malým podnikem. V průběhu realizace projektu provedl žalovaný rekontrolu statusu MSP, a to zpětně ke dni vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace, v rámci níž zjistil, že žalobkyně se přihlásila ke statusu malého podniku, a to v rozporu se skutečným stavem věci. Žalovaný tvrdí, že do prohlášení k žádosti o podporu bez *de minimis* nebyly započítány všechny podniky, které započítány být měly, a žalobkyně tak nebyla ke dni vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace malým podnikem. Žalovaný namítá, že v podaném rozkladu žalobkyně nijak věcně nerozporovala rekontrolou zjištěnou velikost podniku uvedenou v rozhodnutí o odnětí dotace, když neuvedla žádné věcné argumenty, které by zjištění žalovaného po věcné stránce rozporovaly.
16. K žalobní námitce týkající se provedení rekontroly a tvrzené retroaktivity aplikovaných výkladů žalovaný uvádí, že žalobkyně v žalobě nijak nerozvádí, které konkrétní pozdější postupy pro kontrolu MSP má žalobkyně za retroaktivně uplatněné, resp. jaké vůbec tyto pozdější postupy mají být. Vysvětluje, že pravidla pro určení velikosti podniků jsou uvedeny v Příloze č. I. Definice malých středních podniků Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 a že uvedení všech partnerských a propojených subjektů k žadateli a přihlášení se ke správné velikosti podniku bylo požadováno po všech žadatelích o podporu od začátku OPPIK (Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost). Dodává, že na začátku OPPIK se žalovaný spoléhal na úplnost a pravdivost vyplněných údajů a tyto neověřoval, neboť je povinností účastníka řízení uvést vždy úplné a pravdivé údaje, když určení rozsahu těchto údajů je v odpovědnosti žadatelů. Později bylo zjištěno, že žadatelé běžně všechny rozhodné údaje neuvádějí, a proto žalovaný v určité fázi implementace OPPIK přistoupil k rekontrolám statutů MSP tak, aby nebyly EK vykazovány nezpůsobilé výdaje. Žalovaný však zdůrazňuje, že se nejedná o uplatnění nových výkladů, ale pouze o kontrolu úplnosti a pravdivosti každým žadatelem uvedených údajů.
17. Žalovaný dále uvádí, že žalobkyní rozporované hodnocení kritéria č. 7 (doložení statutu MSP) je postaveno pouze na ověření doložení statutu MSP formou prohlášení, což jediné v počáteční fázi implementace OPPIK žalovaný ověřoval. Žalovaný také zmiňuje, že žalovanou upozornil na nutnost uvedení Kompostárny Kojetice do tabulky spřízněných firem, nicméně žalobkyni nikdy žádnou formou neujistil, že by obsahem dotčeného hodnotícího kritéria bylo ověření úplnosti a pravdivosti jí doložených údajů, když naopak samotné prohlášení od počátku obsahovalo upozornění, že za stanovení výsledné velikosti podniku odpovídá žadatel. K namítanému legitimnímu očekávání žalobkyně žalovaný odkazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2012 č. j. 1 Afs 59/2012-34.

18. K námitce týkající se vazeb Ing. Josefa Kroupy a žalobkyně samotné žalovaný uvádí, že nerozporuje tvrzení žalobkyně o tom, že Ing. J. Kroupa je jediným vlastníkem žalobkyně, který vlastní společnost Kompostárna Kojetice s.r.o. a žalobkyně zároveň spoluvlastní společnost Kroupa Group a.s., když právě Kompostárna Kojetice s.r.o. a Kroupa Group a.s. byly správně uvedeny v prohlášení k žádosti o podporu *de minimis*. Žalovaný nicméně konstatuje, že Ing. J. Kroupa je (a v rozhodné době byl) podnikající fyzickou osobou, a proto se rovněž považuje za podnik. Dle názoru žalovaného tak měly být údaje za podnikající fyzickou osobu Ing. Josefa Kroupu bez jakýchkoliv pochyb v prohlášení zahrnuty také. Dodává, že v rozhodnutí o odnětí dotace zároveň popsal další zjištěné vazby Ing. J. Kroupy, které zakládají vztah propojenosti žalobkyně s dalšími podniky, které tudíž měly rovněž být zahrnuty do prohlášení k žádosti o podporu *de minimis*. Tvrzení žalobkyně, že v době podání žádosti o podporu byl telefonicky žalovaným ubezpečen, že rodinní příslušníci ani firmy do prohlášení uvádět nemusí, považuje žalovaný za nepodložené. Shrnuje, že žalobkyně měla povinnost uvést úplné a pravdivé údaje, a tuto povinnost, resp. odpovědnost za uvedení těchto informací, nelze přenášet na žalovaného.
19. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
21. Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup shledal podmínky dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz dále).
22. Žaloba je důvodná.
23. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí; shledal přitom důvody pro postup podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle kterého *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí*. Konkrétně soud o věci uvážil následovně.
24. Podle § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, *řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé*.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jako stěžejní důvod pro potvrzení rozhodnutí o odnětí dotace shodně s odůvodněním tohoto rozhodnutí uvádí, že při monitorování průběhu realizace projektu ministerstvo zjistilo, že společnost uvedla v řízení o poskytnutí dotace neúplné a nepravdivé údaje. Za neúplné je žalovaným považováno uvedení partnerských podniků Kroupa Group a.s. a Kompostárna Kojetice, s.r.o., přičemž nebyly uvedeny úplné skutečnosti o propojenosti podniků, protože v rámci podané žádosti nebyly zahrnuty všechny partnerské podniky a spojené podniky společnosti, nepřímí partneři a nepřímí spojenci vlastníka společnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

26. Z obsahu správního spisu se podává, že v prohlášení k žádosti o podporu bez *de minimis* žalobkyně uvedla jako partnerské podniky společnosti Kroupa Group a.s. a Kompostárna Kojetice, s.r.o. O této skutečnosti není mezi stranami sporu. Nesporné je rovněž to, že žádost žalobkyně byla správním orgánem vyhodnocena jako splňující nastavené požadavky.
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že údaje o Ing. Josefu Kroupovi jako podnikající fyzické osobě (počet zaměstnanců, obrat, aktiva) nebyly v prohlášení žalobkyně zahrnuty. Dále uvádí, že Ing. J. Kroupa vlastní společnost Kompostárna Kojetice, s.r.o. (100 %) a Kroupa Group a.s. (45,83 %) a že ověřením existence rodinné vazby či jiné formy společného jednání vlastníka společnosti bylo zjištěno, že X působí jako odpovědný zástupce u živnosti vlastníka Josefa Kroupy a je fyzická podnikající osoba, dále že X a X jsou členkami dozorčí rady Kroupa Group a.s. Dále žalovaný uvádí, že identifikoval X, která je fyzickou podnikající osobou a také nebyla zahrnuta do prohlášení. K těmto údajům žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatuje, že pokud existuje podnik propojený s vlastníkem žadatele o dotaci prostřednictvím fyzické osoby či skupiny fyzických osob, které jednají společně, musí být údaje za něj zahrnuty v prohlášení. Shrnuje, že v prohlášení nebyly zahrnuty údaje za subjekty Josef Kroupa (podnikající FO), Martin Kroupa – autodoprava spol. s.r.o., X (podnikající FO), VITOstav, s.r.o., Likvidace bioodpadu, s.r.o., Bio4You, s.r.o., Likbio, s.r.o., X, X a One trans, s.r.o.
28. Žalovaný dále uvádí, že po započtení všech relevantních údajů z podniků, které mají vztah ke společnosti, je zcela důvodný závěr, že společnost se ani v žádosti o podporu ani v prohlášení nepřihlásila k odpovídající velikosti podniku, protože je minimálně střední podnik, pro které není výzva IV. Technologie určena.
29. Soudu je zjevné, že žalovaný v napadeném rozhodnutí v zásadních částech týkajících se absence uvedení propojených podniků v prohlášení k žádosti o dotaci žalobkyně pouze zopakoval odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Soud tedy konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl žádné argumenty ani své vlastní úvahy, které ho vedly k závěru, že jsou výše uvedené subjekty propojenými podniky ve vztahu k žalobkyni a že by tedy měly být uvedeny v prohlášení k žádosti o dotaci. Z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí správního orgánu I. stupně není seznatelné, jaké informace vedly správní orgány k závěru, že se jedná o propojené osoby. U některých fyzických osob je na první pohled spojitost pouze ve jméně, u uváděných právnických osob však neuvedly správní orgány žádné bližší informace o tom, jak mají být se žalobkyní tyto právnické osoby propojeny, ani jaké důvody správní orgány k takovým úvahám vedly. Takové odůvodnění je zcela nedostatečné a není možné jej přezkoumat.
30. Ve vazbě na právě uvedené soud dodává, že žalovaný (potažmo správní orgán prvního stupně) nijak konkrétně a přezkoumatelně neodůvodnili klíčovou otázku, zda žalobkyně je či není malým podnikem a zda tak splňuje základní podmínku dotace, o kterou žádal. Článek 2 přílohy I nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, zní:

Počet zaměstnanců a finanční prahy vymezující kategorie podniků

1. Kategorie mikropodniků, malých a středních podniků (MSP) je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 miliony EUR.

2. V rámci kategorie malých a středních podniků je malý podnik vymezen jako podnik, který zaměstnává méně než 50 osob a jehož roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 10 milionů EUR.

3. V rámci kategorie malých a středních podniků je mikropodnik vymezen jako podnik, který zaměstnává méně než 10 osob a jehož roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony EUR.

31. Jak patrné, klíčovými parametry pro určení malého podniku jsou počet zaměstnanců a roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy. Těmito otázkami se však správní orgány obou stupňů v odůvodnění svých rozhodnutí vůbec nezabývají.
32. Nad rámec výše uvedeného soud rovněž poukazuje na to, že kromě absence důvodů, pro které se žalovaný domnívá, že jsou jmenované subjekty propojenými osobami se žalobkyní a jako takové měly být žalobkyní uvedeny v žádosti, a že se nejedná v případě žalobkyně o malý podnik, neobsahuje napadené rozhodnutí ani relevantní odůvodnění postupu podle § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, když podle tohoto ustanovení může poskytovatel zahájit řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé. Žalobkyně již v podaném rozkladu namítala, že správní orgán I. stupně o přiznání dotace rozhodl i přes to, že označené chybějící údaje v žádosti o dotaci byly správnímu orgánu I. stupně známy v době posuzování žádosti o dotaci i v době rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný tuto námitku nijak nevypořádává a v napadeném rozhodnutí neuvádí důvody, pro které mu právě vytýkané chybějící informace nebyly známy již v době rozhodování o přiznání dotace, respektive proč právě tyto informace o tvrzených propojených osobách vedou žalovaného k závěru, že se žalobkyně nepřihlásila k odpovídající velikosti podniku a tím uvedla ve svém prohlášení nepravdivý údaj.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Městský soud tedy shrnuje, že s ohledem na výše uvedené shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů a zrušil jej bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
34. Za daného stavu věci se soud nemůže zabývat ostatními žalobními námitky, neboť by tím *de facto* nahrazoval činnost správního orgánu a doplňoval za něj úvahy a zjištění, která měl učinit on, čímž by vybočil ze své prezkumné role.
35. V dalším řízení je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Žalovaný proto znovu posoudí, zda existují důvody pro postup dle § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel a svůj závěr řádně odůvodní.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud proto přiznal

žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, tj. 3 100 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení a žaloba) a paušální náhrada za 2 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. odměna za zastupování o 21 % z částky 6 800 Kč, tedy o 1 428 Kč. Soud přiznal žalobkyni náhradu nákladů za zastoupení advokátem, nicméně zástupce žalobkyně ke dni 6. 9. 2022 právní zastoupení ukončil. Náklady řízení tedy náleží do rukou žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. února 2023

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.